

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת אמור השפ"א

ילד אחד נכנס לרופא שיניים ומתחיל לצרוח בקולי קולות. הרופא:
למה אתה צורח, עדיין לא נגעתי בך! הילד: אני פשוט מתאמן...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

ספירת העמר

בפרשת אמור התורה מדברת בדיוק על הימים שבהם אנחנו נמצאים, ימי ספירת העמר. התורה מצוה אותנו לספר את הימים שבין חג הפסח לבין חג השבועות. חקמים מסבירים שעל ידי הספירה אנחנו שמים לב להתקרבות שלנו ליום קבלת התורה, ויכולים להתכונן למתן התורה, בהתקדמות וספור המעשים שלנו.

חקמינו ספרו לנו שבתקופה זו נפטרו תלמידי רבי עקיבא, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. כלנו יודעים ומכירים את מה שרבי עקיבא אמר: 'ואהבת לרעך כמוך' - זה כלל גדול בתורה. על ידי אהבת הזולת אנחנו יכולים להיות קשורים לכל התורה כלה.

לכן, בימים אלו ראוי וכדאי שכלנו נרבה אהבה, שלום ורעות בינינו, וכך נגיע בצורה טובה, מוכנים יותר לחג השבועות ולקבלת התורה!

שאלות בפרשה

1. "וקידשתו" (כא, ח) - במי יש לנהוג בקדושה?
2. מאיזה גיל של הבהמה ניתן להביאה לקרבן?
3. מהו איסור "נותר"?
4. מה פירוש המשפט "שבע שבתות תמימות"?
5. על איזה יום בשנה נאמר "שבת שבתון הוא לכם"?
6. מהי הסיבה שכתובה בתורה למצוות הישיבה בסוכה?
7. לצורך מה לקחו 'שמן זית זך כתית'?
8. מה היה דינו של המקלל את השם?

חידת חדגא:

הסבירו: לא ממש 'מועד', אבל הוא הראשון בפרשת המועדות!

חידת פולקע:

הסבירו: סופרים עד אליו, אבל אותו בעצמו לא סופרים!

"ובקוצרכם את קציר ארצכם"

מצאו 7 הבדלים בין האיורים!

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

3.	2.	1.
6.	5.	4.
9.	8.	7.

- יש לכם עשרה דגים באקווריום. שניים נגנבו, ארבעה טבעו, ואחד נטרף על ידי החתול. כמה דגים נשארו לכם? - אפשר להפסיק לחשב, דגים לא טובעים...
- הרופא: 'השיעול שלך קל יותר הבוקר' החולה הזועף: 'בטח, התאמנתי עליו במשך כל הלילה'...

**ישר
ולענין
סיפור לשבת**

לאיש אחד קטן היתה בעיה אחת גדולה.

אבל בגלל שעבד והיה עסוק בכל הימים - חשב על אותה בעיה רק בלילות. חשב כל כך הרבה - עד שלא הצליח להרדם. כך שבעצם יש לו עכשו שתי בעיות.

אבל לפחות לאחת הבעיות - היתה לו דרך לפתר אותה. הוא ידע שאומרים שהשיטה הכי טובה להרדם היא פשוט לספר כבשים. למרות שהוא עצמו עוד לא נסה את הדרך הזו, החליט שזו ההזדמנות לנסות.

בהתחלה הוא הכניס את הכבשים לחדרו, והם הסתובבו לו סתם כך בחדר בלי שום כוון ובלי מטרה, והיה לו קשה לספר אותן. אז הוא החליט להציב להן גדר באמצע החדר, ופשוט לספר אותן כשהן עוברות אותה. דרך הפתח הצדדי הוא הזמין אותן לעבר את הגדר מאד בנמוס, למרות שבעצם לא היתה להן ברירה אחרת, הן בלי קשר הרגישו תקועות ושבא להם להתקדם.

עכשו גם לכבשים היתה בעיה; לפניהם עומדת גדר. הן התחילו לעבר את הגדר - אחת, אחת, אחת, ולמרות שכל כבשה נראתה בדיקן אותו דבר, והגדר נשארה אותה גדר, כל כבשה עברה אותה בצורה אחרת...

הראשונה קפצה מעל הגדר, כמו שרואים בכל הספרים, שכבשה קופצת כשהיא נפגשת בגדר.

השניה דוקא נדחקה מתחת.

אחרת, כנראה מתוך יאוש, או מפני שחשבה שהיא מספיק חזקה, נכנסה עם הראש בגדר.

ואחת החליטה לא להבחין כלל שיש בעיה של גדר.

היו שם שתיים, קטנות, שטפסו אחת על השניה ועזרו זו לזו לעבר.

ואחת שאספה את כל אלו שלא הצליחו לעבר וטפסה עליהן.

היתה אחת שנסתה לחשב איך...

ואחת שהתיאשה ולא הבינה בכלל למה?!

אחרת נסתה לשכנע את השאר שהגדר אינה נחוצה כלל.

אחר כך הגיעה כבשה כמו כל הקודמות, רק עם סמל קטן ומלכותי על הגוף. ומשום מה כשהגיעה אל הגדר וראתה אותו - הנמיכה את עצמה בהכנעה.

היתה כבשה שותרה על הצמר שלה; היא פשוט נגסה בעצמה עד שנהיתה קרחת, וכך יכלה לעבר בקלות את הגדר (היא קנתה שלא קר בצד השני...).

הכבשה שאחריה - במקום לעבר את הגדר, נסתה לדחף אותה רחוק ככל האפשר.

עכשו כבר נמאס לכבשים לחכות, וכלן עברו ביחד ורמסו את הגדר בלי קשי.

כלן...

חוץ מאחת

שעצרה,

לקחה צעד אחד אחורה

וגלתה...

שיש דרך ממש פשוטה.

בצעדים פשוטים היא עקפה את הגדר והלכה מסביב... היא נגשה לפתח הצדדי ועברה אותו.

כל הכבשים הללו ענינו את האיש הקטן, הוא המשיך לחשב עליהן כל הלילה: איזו כבשה הכי חכמה?

ואיזו הכי יעילה?

ומה טוב בכל אחת?

ומה רע...

ומה הוא...

ולמה...

ונרדם.

העולם שלנו כל כך מרוב, יש לנו חשבונות עם כל מיני אנשים, שכנים, ידידים, אחים, מכרים וכו'. עם כל אחד אנחנו מתנהגים אחרת, מחפשים את הדרכים איך להתמודד מול הקשיים שכל אחד מהם מציב בפנינו, ומלבישים תחפושות, מחפשים דרכי התמודדות, מעלים רעיונות ותרים אחרי פתרונות יצירתיים. ובכל פעם אנחנו כל כך מתרחקים מהדרך הפשוטה, מלהיות ישרים, מלעבד בהגיון הבריא שנתן לנו בידי הבורא, ולהיות אנחנו, מה שאנו בעצמנו, בלי לחפש כל כך הרבה חשבונות וחשובים, פתרונות ודרכים עוקפות.

באדיבות "שלום לעם"